

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniæ Agrippinæ, 1707

Q. 153. Si nullus adsit titulus accipiendo aliquid supra sortem, an sit usura
mutuare cum spe aliquid accipiendo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42561

fieret statim ante contractum mutui, talem contractum fore parum æstimabilem, & præsumi factum ad palliandam usuram.

Q. 152. An sit usura, si mutuem Cajo debitum , 906 quod ipsi erit facilis solutionis, mihi autem esset difficultis, v. g. Rex debet mihi 1000:, quos difficulter recipiam, Cagus autem habet facilem modum accipiendi à Rege, an possim Cajo mutuare illos 1000:, cum pacto , ut postea etiam 1000: mihi restituat. R. Posse dicunt Mol. t. 2. d. 361. n. 10. Less. l. 2. c. 21. n. 76. Lugo in resp. mor. l. 6. d. 8., quia tanti valoris in se erat illud debitum. Nec obstat, quod tale debitum acerbum, id est, difficile minoris æstimetur, etiam sæpe infra dimidium, ideoq; tu licet potueris à me emere minori pretio, uti fatentur omnes cum Less. n. 74. nam non ideo tenebar ego minoris vendere , & poteram similiter ego pro eo acceptare æquale pretium , uti etiam fatentur communiter AA: cum Lugo & Less. n. 77.

Q. 153. Si nullus adsit titulus aliquid accipiendi 907 supra sortem, an sit usura mutuare cum spe aliquid accipiendi. R. Affirmant Gabr. Silv. Med. Adr. Covarr., quia Luc. 6. dicitur, date mutuum nihil inde sperantes, quod non est puri consilii, secundum dicta n. 849., Deinde cap. Consuluit , de usuris additur , licet omni conventione cessante hujusmodi homines pro intentione lucri , quam habent , judicando esse male agere , & cogendos , ut restituant , sed probabilitis negant S. Th. P. Nav. Sot. Mol. Less. Laym. suprà n. 4., est enim licitum ante mutuum accipere aliquid gratis donatum , ergo etiam post mutuum, uti rectè argumentatur S. Th. 2. 2. q. 78. a. 2. in O. , id autem licet spero, quod licet

licitè possum acceptare, ergo. Scriptura & cū cap. tantum damnant intentionem accipiendo aliquid supra sortem, tanquam ex justitia debitum ratione mutui, sic enim esset usura mentalis, foretque etiam obligatio restituendi, (: nū consideratis circumstantiis præsumi posset mutuarium gratis dedito, & non tanquam ex justitia debitum :), tum enim non voluisset dare liberaliter, & volens dare tanquam ex justitia debitum errasset in motivo ac substantia, consequenter donatio esset nulla.

- 908 *Q. 154. An sit usura, si mutuans moneat mutuarium de gratuitare muneratione.* R₂. Affirmant Rich. Sot. Angles & alii, quia cū rubore necessitate remunerandum, est tantumdem ac coactio pactum implicitum. Contradicunt Caj. Mol. nac. Salon. & alii cum Dian. p. 1. t. 8. R. 62. Lap. d. 25. n. 30. Sporer n. 33., quia re ipsa non intercedit verum pactum, nec coactio, sed tantum petitur compensatio antidotalis, ad quam quivis beneficium accipiens ex jure naturæ tenetur, detur enim equum & justum, inquit S. Th. Opus. 73. de usuris. c. 4. ut beneficio exhibito reddatur aliud emolumenntum, quamvis secundum rei veritatem non debeatur tali beneficio aliquid ex justitia, nisi tantum ex gratia, quod est benevolentia & gratiarum actio. Dicit quidem Tambur. §. 2. n. 7., si sit nimis importunus in admonendo, esse usuram, qua mutuatarius cogitur dare, ut redimat vexam, Steph. autem t. 4. d. 9. n. 99. dicit spectandam esse mentem mutuantis, nam si intenderit non aliter mutuare, videtur intendisse causare obligacionem in mutuatario, quam postea urget, ergo erit usura saltem mentalis; quod magis tenet, si aliquid